

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ GILLETTE

Μου δίδαξες ότι μια ολόκληρη ζωή δεν θα έφτανε για να τη βρω.

Στα αποτελέσματα.

Στους αριθμούς.

Στις αγορές.

Στις προαγωγές.

Στις χώρες που διέσχισα.

Στους τίτλους που ήταν τυπωμένοι στις επαγγελματικές μου κάρτες.

Νόμιζα ότι ήταν μια κορυφή.

Ύστερα ανακάλυψα ότι ήταν μια σκιά.

Όσο πιο γρήγορα έτρεχα, τόσο πιο πολύ απομακρυνόταν.

Δεν ήταν ποτέ φτιαγμένη για να την κυνηγάς.

Έτσι άλλαξα επάγγελμα.

Σταμάτησα να την κυνηγώ.

Άρχισα να παρατηρώ.

Ανθρώπους.

Ιστορίες.

Αποτυχίες.

Χαμένες ευκαιρίες.

Γυναίκες.

Κυρίως γυναίκες.

Και τότε κατάλαβα κάτι που κανένα σχολείο δεν μου είχε διδάξει ποτέ.

Χρειαζόμουν τον δρόμο.

Χωρίς αυτόν, δεν θα είχα καταλάβει ποτέ.

Η επιτυχία δεν είναι κατάκτηση.

Είναι αναγνώριση.

Δεν την παίρνεις.

Τη λαμβάνεις.

Ένας άντρας δεν αποφασίζει πότε έχει φτάσει.

Αποφασίζει η ζωή.

Και καμιά φορά η ζωή φοράει το πρόσωπο μιας γυναίκας.

Γι' αυτό υποψιάζομαι κάτι πολύ απλό.

Ότι η επιτυχία δεν με περιμένει κάπου.

Ότι δεν κρύβεται πίσω από ένα συμβόλαιο, ένα βιβλίο, ένα βραβείο ή έναν αριθμό. Θα έρθει.

Αθόρυβα.

Χωρίς ανακοινώσεις.

Χωρίς τυμπανοκρουσίες.

Από μια γυναίκα.

Όταν εκείνη το αποφασίσει.

Κι εκείνη δεν θα μιλήσει ποτέ ιταλικά.

Ferdinando